

ולא ישיב בו יותר מצי חובין. דרך הסורקים לתת לולאות של טוי
זמחה לאורכו של בגד שמוחתו דכן פסחא נסרק וחזקו זמקלות
וכשפמר וזולטין אותו מקום הלולאות שמתחם עם מקום אותן
ונוטל אותן הפולעים לעלמו פדלמר לקמן ולמשועין פחא שלא

קמו א מיי פיו מלי
ניכס ה"ל ט
סנע עשין על טושיט
הי"מ סי' שנת פטי י"ב
קמח ב מיי ס טור
שי"ע סט"ף:
קמח ג מיי ס ט
טו"ט ס ט ט"י
י"ב
ק"ר טו"ט ט"ח
ס"ה י"ב ט"י י"ב

שעוולן או עקס מכן בגדים לוקחין השתא טווי שקליו בגדים
מבשיא. סה לין בגדים א"כ טוולין נפשי. לנדון פליטר"ס
בלע"ז ולין סס טווי: הפיוציון. רוגיוור"ס בלע"ז שנקלע מן העור
סביב: והתאושיון. למר הפולות מן העור: צמר העוזה מן שפף

[מנחות ע"ב
ל"ה ע"ב]

[פי' רש"י
חטיות טע'
ד"ה קמ"ד]

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו ומשניהו לארבו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפח
רשאי אמר מר שני חוטין והאנן תנן שלש
לא קשיא הא באלויי והא בקטני: ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו והתניא איפכא לא
קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה *אמטוני
ואתווי חד או דלמא אמטוני ואתווי תרי תיקוי:
ומשניהו לארבו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמיוני
ת"ר *אי"ו לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו
שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יבבל מקום לוקחין מהן פר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קנהו בשניו ת"ר
אי"ו לוקחין מנרדי לא אידיו ולא גריו ולא
פתיקליו ולא שיניו פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנפיר ערב ושתיו טווי ואריג אמרי השתא
טווי שקלי אריג מכעיא מאי אריג תיבי ת"ר
אי"ו לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד
צבעו טווי (ה) בגדים השתא טווי שקלי בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדו הקצויעין והתלושין הרי אלו של בעל
הבית והעולה ומשפף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכו'] : א"ר יהודה *קצרא
שביה נקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה הכל
עולין למנן תבלת וצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששעיר (מן) [את] החוט פי': וכמה
לתפור אמר רב אפי מלא מחט (ג) חוץ למחט
*איבעיא להו מלא מחט וחיוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחיוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששעיר את החוט פחות
מבדו לתפור בו ומטילת שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליהו הרי אלו של בעל הבית אין בעל
הבית מקפיד עליהו הרי אלו שלו אי אכרת
בשלקמא מלא מחט וחיוץ למחט כמלא מחט

הנהות הבר"ה
(ה) נט טווי ונדס:
(ב) שם חוץ למחט:
(ג) רש"י ד"ה טווי
ולדני ותי ארין דלמני:

הדרן עלך הגזיל בתרא וסליקא
לה מסכת בבא קמא

פחות מפאן חו' לסיפתא אלא אי אמרת מלא מחט וחיוץ למחט משהו פחות
מפאן למאי חו' אלא ש"מ מלא מחט וחיוץ למחט כמלא מחט שמע מינה:
מה שהחרש פי': ורמינהו מה שהחרש מוציא כמעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיצא מתחת מקדח ומתחת רהיטיו והנגרר במגירה
הרי אלו של רבא באתרא דתנא רבא איפא תרתי חציני לרפתי קרי לה פשיל ולוקחתי קרי לה מעצד
באתרא דתנא ברא חד הוא דאיפא וקרי לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתמי אבנים אין בהם
משים גזל מפסגי אילנות מפסגי אבנים כנפשי ורעים ועודרי וקוחות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משים גזל אין בעל הבית מקפיד עליהו הרי אלו שלו א"ר יהודה פשות וחיוץ אין בהם משים גזל
באתרא דקפדי יש בהן משים גזל אמר רבינא ויתא מחסאי אתרא דקפדי הוא:

הדרן עלך הגזיל בתרא וסליקא לה מסכת בבא קמא

Courtesy of www.Tuvias.com